

РЕШЕНИЕ

№ 2574

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 03.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7619** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на К. Т. П. от [населено място], с проц.представител адв. И.Д. против Заповед № 810/23.07.20г на Министъра на околната среда и водите, с която на осн. Чл. 107 ал.1 т.5 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

В жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ и присъждане на разноски. Сочи се, че като фактическо основание в заповедта е посочено несъответствие с мин.изисквания за длъжността-липса на образователна степен “магистър”, каквато жалбоподателят притежава и това е отразено в заповедта. Освен това не са налице фактически основания за посоченото правно основание по т.5 от чл. 107 ал.1 от ЗДСл- обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения. В съд.заседание адв.Д. поддържа жалбата и сочи, че последната атестация на жалбоподателя е ”изпълнението надвишава изискванията”.

Ответникът Министъра на околната среда и водите се представлява в съд.заседание от юрк.Т., която оспорва жалбата и чоли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк.възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адв.хонорар на жалбоподателя. В писмени бележки се сочи още, че липсва легална дефиниция на “обективна невъзможност да се изпълняват служ.задължения”, но тя не е свързана с виновно поведение на служителя. Заповедта е с правно основание по т.5- несъответствие с мин.изисквания за длъжността, като видно от подписаната от жалбоподателя последна дл.характеристика от 23.07.20г, за длъжността на жалбоподателя се изисква обр.степен- магистър, но в областта на техн.науки,

проф.област-архитектура, строителство и геодезия/а жалбоподателят е магистър по финанси и банково дело, видно от дипломата в досието му/. Неотнoсима е оценката от последната му атестация, като е въпрос на целесъобразност какви изисквания за длъжността е въвел органа по назначаването.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. На чл. 21 от АПК и на ЗДСл, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е заемал длъжност “главен експерт” в Дирекция “Стопанска дейност и човешки ресурси” в МОСВ, с изискване за обр.степен -магистър, ранг II младши, като е преназначен на тази длъжност за неопределен срок със Заповед № РД-449/16.06.20г на М-ра на ОСВ. Видно от връчената му на 29.06.20г дл.характеристика за тази длъжност, изискване за заемане на длъжността е притежаването на обр.степен-магистър в проф.област-транспортно обслужване и икономически науки, като видно от дипломата му за висше образование, издадена на 01.09.16г от факултет “Икономика и управление” към Висшето училище по агробизнес и развитие на регионите-П., жалбоподателят има обр.степен-магистър, по специалност “Финанси и банково дело”.

Видно от доклад на Гл.Секретар на МОСВ до М-ра на ОСВ от 23.07.20г, във връзка с ПМС № 123/12.06.20г на МС са извършени структурни промени в два отдела на Дирекция “Стопанска дейност и човешки ресурси”, като със Заповед № 661/16.06.20г на М-ра на ОСВ е изменено дл.щатно разписание на МОСВ, като с доклада се предлагат изменения в дл.характеристика на длъжността “гл.експерт”, която е изпълнявана точно от Кр.П..По адм.преписка, като приложение към този доклад е приложена новата дл.характеристика, одобрена на същата дата-23.07.20г от Гл.Секретар на МОСВ, но неподписана от жалбоподателя. Видно от тази нова дл.характеристика, изискването за заемане на длъжността е променено на такова за магистър в област -техн.науки, проф.област-архитектура, строителство и геодезия.

На същата дата като доклада и одобряването на новата дл.характеристика е издадена и обж. Заповед от 23.07.20г, връчена на служителя на същата дата, считано от 23.07.20г/връчването/, служебното му правоотношение се прекратява на осн. чл. 107 ал.1 т.5 от ЗДСл, с посочено изрично фактическо основание - поради обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения. В мотивите на заповедта е посочено още, че служителят не отговаря на мин.изисквания за длъжността, като не са дадени повече пояснение по този въпрос.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 107 от ЗДСл, в кръга на предоставените му по закон правомощия/от органа по назначението по ЗДСл/. Същата е в писмена форма и съдържа реквизитите по общия чл. 59 от АПК/вкл. фактически и правни основания/ и спец.изисквания по чл.108 от ЗДСл. В хода на адм.производство не са допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила, като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая и не е нарушено правото на защита на лицето.

Заповедта обаче е материално незаконосъобразна/каквото е единственото възражение и на жалбоподателя/, по следните съображения: правното основание за издаване на обж.Заповед е по чл. 107 ал.1 т.5 от ЗДСл /обективна невъзможност държавният

служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3

/ Видно от практиката на ВАС/ Решение № 158 от 6.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 12577/2020 г/- това правно основание изисква наличието на обективна невъзможност на държавния служител да изпълнява задълженията си, извън случаите на здравословни причини, която е възникнала по време на това правоотношение /в случая е така/, възникнала обективно и необусловена от действията на страните в служебното правоотношение. Променените изисквания за длъжността в случая обаче не стоят извън волята на органа по назначаване, а са извършени по негово изрично волеизявление. Промяната във фактическото положение /въвеждане на нови изисквания за длъжността/ не се дължи на обективна причина, а на субективна преценка на една от страните по правоотношението. В съдебната практика константно се приема, че за да е налице обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е необходимо да са изпълнени три кумулативни условия: 1. да е създадена нова фактическа обстановка; 2. същата да води до невъзможност служителя да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика и 3. причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните в правоотношението. В случая посочените от органа по назначаване фактически основания за издаване на заповедта не обосновават извод за наличие на обективна невъзможност служителя да изпълнява задълженията си, поради промяна в изискванията за заемане на длъжността, тъй като промените са извършени по изрично волеизявление на органа по назначение, материализирано в утвърдената нова длъжностна характеристика/неподписана от служителя и явно неизвестна за него, видно от съдържанието на жалбата му/. Неотносим е доводът на ответника, че процесната промяна в длъжностната характеристика е въпрос на целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол, тъй като в случая не длъжностната характеристика е предмет на съдебен контрол, а законосъобразността на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. Съдът намира заповедта и за постановена в противоречие с принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, както и за постановена в противоречие с целта на закона-ЗДСл, като предвид констатираното по-горе изготвяне на доклад, изработване и одобряване на нова дл. характеристика/неподписана и явно неизвестна за жалбоподателя/, изготвена заповед за освобождаване от длъжност и връчването на същата в един и същи ден, води до извод за превратно упражняване на власт от страна на издателя-органа по назначаването.

При този изход на спора, искането на жалбоподателя за разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК, като следва да му се присъди адв.хонорар в размер на 500лв. Тъй като възражението на ответника по чл. 78 ал.5 от ГПК за прекомерност на претендирания хонорар от 700лв, Съдът намира за основателно,като присъжда предвид фактическата и правна сложност на делото, мин.размер по чл. 8 ал.2 т.3 от Наредба № 1/04г-500лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 810/23.07.20г на Министъра на околната среда и водите, по жалба на К. Т. П. от [населено място].

ОСЪЖДА Министерство на околната среда и водите да заплати на К. Т. П. от [населено място] сумата от 500лв/петстотин лева/, представляваща разноски по делото в уважената част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: